

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/90/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613207577
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:5613207577.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci žalobcu A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, E., zastúpeného Lion Law Partners s. r. o., so sídlom Komenského 14A, Banská Bystrica, IČO: 36 862 461, proti žalovanému F. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX/XX, I. B., zastúpenému JUDr. Ľubomírom Hreždovičom, advokátom so sídlom Rudlovská 2, Banská Bystrica, v konaní o odporovateľnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.
- III. Súd návrh žalobcu na prerušenie konania z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu 22. 07. 2013 sa žalobca domáhal určenia, že darovacia zmluva zo dňa 13. 03. 2013, ktorou dlžník A. D. G. previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XX, pre katastrálne územie G. G., obec G. G., okres Liptovský Mikuláš ako koliba so súpisným číslom 73, postavená na pozemku parcely registra KN-C č. 2921/18 a zastavaná plocha a nádvorie o výmere 328 m², parcela registra KN-C č. 2921/18 na žalovaného, je voči nemu neúčinná. Žalobu odôvodnil tým, že A. D. G. ako zákonný zástupca žalovaného, ktorý bol v čase podania žaloby maloletým, je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných Okresným úradom Zvolen, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie E., obec Zvolen, okres Zvolen ako rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele registra KN-C č. 2034/2, rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele registra KN-C č. 2031, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 423 m², parcela registra KN-C č. 2031, záhrada o výmere 248 m², parcela registra KN-C č. 2032, záhrada o výmere 304 m², parcela registra KN-C č. 2033, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 161 m², parcela registra KN-C č. 2034/1 a zastavaná plocha a nádvorie o výmere 235 m², parcela registra KN-C č. 2034/2. K týmto stavbám bolo zriadené vecné bremeno v prospech žalobcu spočívajúce v jeho práve doživotného bývania a užívania. Dňa 07. 11. 2005 podal A. D. G. proti žalobcovi žalobu na zrušenie vecného bremena, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6C/155/2005. Žalobca má za preukázanú existenciu pohľadávky voči dlžníkovi, predstavujúcu náhradu za zrušené vecné bremeno, pričom v čase podania tejto žaloby bola v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/155/2005 sporná len výška náhrady za zrušené vecného bremeno. Dlžník od nadobudnutia vlastníckeho práva k stavbám nerešpektoval vecné bremeno zapísané v prospech žalobcu, v dôsledku čoho dochádzalo medzi nimi k častým konfliktom. Žalobcovi ako poškodenému bola v dôsledku konania dlžníka spôsobená ujma v majetkovej sfére, pretože úplne stratil možnosť užívať stavby, na ktorých bolo zriadené vecné bremeno v jeho prospech. Žalobca tak za účelom riešenia bytovej otázky a zabezpečenia náhradného ubytovania musel odo dňa násilného vystaňovania zo stavieb, čiže odo dňa 28. 07. 2005, vynaložiť peňažné prostriedky na nájomné. Nárok na náhradu tejto škody vo výške 33 938,91 eura si žalobca uplatňuje

v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 17C/91/2013. Žalobca sa zároveň domáha na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 16C/27/2010 voči dlžníkovi nároku na náhradu bolestného vo výške 2 981,81 eura a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 13 202,32 eura. Odporovaným právnym úkonom je darovacia zmluva č. V 337/2013 zo dňa 13. 03. 2013, ktorou dlžník previedol vlastníctvo na svojho syna. Žalobca poukázal na to, že už návrhom na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 04. 03. 2013 sa domáhal, aby súd zakázal dlžníkovi s nehnuteľnosťou nakladať, pričom k nariadeniu predbežného opatrenia došlo uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 12. 03. 2013, sp. zn. 15C/31/2013. Okresný úrad Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor bol z dôvodu prebiehajúceho vkladového konania, informovaný žalobcom o podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, zároveň bol aj kontaktovaný Okresným súdom Zvolen. Hoci bolo dňa 12. 03. 2013 nariadené predbežné opatrenie, Okresný úrad Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor napriek vykonateľnosti tohto uznesenia, povolil vklad v prospech žalovaného. V záujme úplného vykreslenia skutkových okolností prípadu žalobca poukázal na to, že dlžník okrem predmetných nehnuteľností pristúpil k plošnému prevodu, resp. zaťažovaniu všetkých nehnuteľností vo vlastníctve, na čo bol žalobca nútený reagovať podaním ďalších návrhov na nariadenie predbežného opatrenia. Dlžník previedol nehnuteľnosti na žalovaného v zjavnom úmysle ukrátiť, prípadne úplne zmariť uspokojenie pohľadávok žalobcu. Vedomosť žalovaného o úmysle dlžníka ukrátiť žalobcu prezumuje samotný zákon, pričom v danom prípade nie je dôvod sa domnievať, že žalovaný takýto úmysel dlžníka ani pri náležitej starostlivosti nemohol poznať.

2. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 04. 03. 2014, sp. zn. 6C/90/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 10. 2014 sp. zn. 10Co/25/2014 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6C/155/2005, 17C/91/2013 a 16C/27/2010. Po právoplatnom skončení predmetných konaní súd uznesením zo dňa 14. 04. 2023, sp. zn. 6C/90/2013 rozhodol o pokračovaní v konaní.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 03. 10. 2013 prostredníctvom svojich zákonných zástupcov uviedol, že tvrdenie o bránení užívania nehnuteľností A. D. G. sú nepravdivé, čo bolo preukázané aj v exekúcii vykonávanej súdnou exekútkou JUDr. Andreou Cimermanovou pod sp. zn. EX 24826/07 ako aj v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 1T/165/2009, kde bol A. D. G. oslobodený spod obžaloby pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa §218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. O konaní vedenom pod sp. zn. 17C/91/2013 nemá žalovaný doposiaľ vedomosť, lebo mu nebola doručená žiadna písomnosť a konania vedené pod sp. zn. 6C/155/2005 a 16C/27/2010 doposiaľ nie sú právoplatne skončené a teda pohľadávka žalobcu nie je judikovaná. Darovacia zmluva bola uzatvorená 10. 10. 2012. Predtým Okresný súd Liptovský Mikuláš ustanovil za opatrovníčku pre maloletého žalovaného opatrovníčku B. J., ktorá maloletého zastupovala pri uzatváraní darovacej zmluvy a pri uzavretí zmluvy o zriadení vecného bremena spočívajúceho v práve doživotného užívania celej parcely a stavby v plnom rozsahu v prospech zákonných zástupcov maloletého. Právny úkon maloletého bol následne schválený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 9P/153/2012, teda dávno predtým ako bolo vydané uznesenie o nariadení predbežného opatrenia v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 15C/31/2013. Maloletý žalovaný nemal v čase uzatvorenia darovacej zmluvy najmenšiu vedomosť o prebiehajúcom konaní medzi žalobcom a A. D. G.. Tomuto navyše nikdy nebolo doručené uznesenie o nariadení predbežného opatrenia a o jeho existencii sa dozvedel až v polovici apríla 2013. Súd vyznačil právoplatnosť na základe zákonnej fikcie doručenia podľa ustanovenia § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Nakolko v čase podania vyjadrenia k žalobe nebola ani jedna pohľadávka žalobcu vymáhateľná a je vôbec otázne, či taká pohľadávka existuje v spojení s vyššie uvedeným žalovaný navrhol žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

4. Žalobca na pojednávaní dňa 04. 03. 2014 vypovedal, že keď prebiehali súdne konania proti dlžníkovi a blížili sa ku koncu, tak dlžník začal plošne svoj majetok zakladať, scudzovať a darovať. Pôvodným vlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území E. bol žalobca, ktorý ich zrekonštruoval a následne previedol na vtedajšiu svokru. Potom ako sa rozviedol s manželkou, jeho svokra reagovala tým spôsobom, že nehnuteľnosti previedla na dlžníka. V tom čase bola bývalá manželka žalobcu priateľkou dlžníka.

5. Žalovaný na pojednávaní dňa 04. 03. 2014 uviedol, že o vzťahoch svojho otca a žalobcu nič nevedel, zároveň sa nevedel vyjadriť k okolnostiam uzatvorenia darovacej zmluvy. V nehnuteľnosti, ktorá mu bola

darovaná, sa prevádzkuje reštaurácia avšak nevedel kto ju prevádzkuje, tieto záležitosti má na starosti jeho otec.

6. Svedok A. D. G. vypovedal, že synovi sa veľmi nechcelo brigádovať v reštaurácii a preto vyhlásil, že mu toto zariadenie daruje k jeho 18. narodeninám, čím predpokladal, že si vybuduje lepší vzťah k tomuto zariadeniu. Svedok iné deti nemá. K darovaniu pristúpil skôr ako syn nadobudol 18 rokov života z toho dôvodu, že súdne spory trvali veľmi dlho, preto sa rozhodol v predstihu začať riešiť otázku darovania nehnuteľnosti synovi, lebo predpokladal, že to bude trvať dlhšie, až dovtedy, kým syn bude mať 18 rokov. V žiadnom prípade však nedaroval nehnuteľnosť z dôvodu, aby nebola predmetom vymáhania pohľadávok. Hodnota nehnuteľností svedka vo Zvolene ďaleko prevyšuje pohľadávku, ktorú si žalobca uplatňuje, preto je tento spor podľa svedka zbytočný. Jeho syn nevedel o tom, že prebiehajú akékoľvek súdne spory so žalobcom.

7. Svedkyňa A. G., matka žalovaného, uviedla, že jej manžel nadobudol kolibu v Demänovskej Doline ešte pred uzavretím ich manželstva. Manžel navrhol, aby kolibu darovali synovi z toho dôvodu, aby ho motivovali tam brigádovať. Svedkyňa nevedela o spore manžela so žalobcom a o tomto nevedel ani ich syn.

8. Z pripojených spisov súd zistil, že otec žalovaného podal dňa 19. 09. 2012 na Okresný súd Liptovský Mikuláš návrh na ustanovenie kolízneho opatrovníka pre vtedy maloletého žalovaného. Návrh odôvodnil tým, že mieni darovať nehnuteľnosti v katastrálnom území G. G. svojmu synovi, pričom zároveň mieni uzatvoriť aj zmluvu o zriadení vecného bremena spočívajúceho v práve doživotného užívania nehnuteľností v prospech rodičov maloletého. Nakoľko sú rodičia maloletého v kolízii záujmov, navrhol, aby súd ustanovil za kolízneho opatrovníka starú mamu žalovaného. Potom, ako súd návrhu vyhovel uznesením zo dňa 26. 09. 2012, sp. zn. 4P/128/2012, žalovaný zastúpený kolíznu opatrovníčkou uzatvoril so svojimi rodičmi ako darcami darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena zo dňa 10. 10. 2012. Návrhom zo dňa 10. 10. 2012 otec žalovaného navrhol, aby súd schválil právny úkon maloletého, ktorému návrhu súd vyhovel rozsudkom zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 9P/153/2012, právoplatným 15. 01. 2013. Dňa 06. 02. 2013 otec žalovaného podal návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a zápis vecného bremena. Okresný úrad Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor (vtedy Správa katastra Liptovský Mikuláš) rozhodol dňa 13. 03. 2013 o povolení vkladu pod č. V 337/13.

9. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

10. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

11. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrať svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrať veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

12. Po vykonanom dokazovaní súd žalobu zamietol z nižšie uvedených dôvodov. Podstata odporovateľnosti spočíva v tom, že právny úkon dlžníka, ktorý veriteľa ukracuje pri uspokojení vymáhateľnej pohľadávky, nie je voči nemu právne účinný, čo znamená, že v prípade úspechu v spore je navodená relatívna neúčinnosť právneho úkonu iba voči ukrátenému veriteľovi. Vo všeobecnosti sa pod právny úkon, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa, rozumie taký úkon, v dôsledku ktorého dochádza k zmenšeniu majetku, avšak pod ukrátenie veriteľa možno podriaďiť aj také prípady, kedy sa podstatným spôsobom zhoršuje jeho vyhládka na uspokojenie pohľadávky. V predmetnej veci je nesporným, že žalovaný nadobudol darovacou zmluvou od svojho otca, ktorý je dlžníkom žalobcu, nehnuteľnosti, ktorým právny úkonom nepochybne dochádza k zmenšeniu majetku dlžníka.

13. V rámci dokazovania súd skúmal to, či sú dané základné predpoklady odporovateľnosti a to existencia platného právneho úkonu, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa, existencia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, ukrátenie veriteľa ako aj jednoznačný a nespochybný úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa. Žalobca má voči dlžníkovi, A. D. G., pohľadávku právoplatne priznanú rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 25. 04. 2022, sp. zn. 6C/155/2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15. 02. 2023, sp. zn. 15Co/72/2002 vo výške 16 596,96 eura. Právne úkony dlžníka ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa najmä vtedy, ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka. V prípade, ak ukracujúcim právnym úkonom dôjde k zmenšeniu dlžníkovho majetku, tak ako je to v prejednávanom prípade, nemusí to automaticky znamenať, že ide o neúčinný úkon, ak aj takto zmenšený majetok dlžníka stačí na uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. V konaní žalobca preukázal existenciu pohľadávky vo výške 16 596,96 eura. V súdnom konaní, v ktorom mu bol tento nárok právoplatne priznaný, síce podľa tvrdenia podal dovolanie, ktorým namieta nespravodlivý proces a odvíjajúc od toho aj výšku priznanej náhrady za zrušenie vecného bremena, avšak tento mimoriadny opravný prostriedok nie je dôvodom na ďalšie prerušenie konania, aj keď sa žalobca podaným dovolaním snaží zvrátiť rozhodnutie súdu o výške jeho nároku na sumu 373 530,- eur. Z uvedeného dôvodu súd podľa § 162 ods. 3 C. s. p. zamietol návrh na prerušenie konania. Konanie bolo niekoľko rokov prerušené pre prebiehajúce tri konania na Okresnom súde Zvolen, z ktorých každé je v súčasnosti právoplatne skončené tak, že dve žaloby žalobcu proti dlžníkovi boli zamietnuté a z konania vedeného pod sp. zn. 6C/155/2005 vzišla právoplatne priznaná pohľadávka vo výške 16 596,96 eura. Medzi stranami nebolo sporné to, že dlžník je v čase rozhodovania vlastníkom ďalších nehnuteľností v katastrálnom území E., ktoré sú navyiac v súčasnosti zaťažené zriadeným neodkladným opatrením. V konaní síce nebola tvrdená ani preukázaná hodnota nehnuteľností a táto nevyplýva ani z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 25. 04. 2022, sp. zn. 6C/155/2005, avšak vychádzajúc z tvrdení žalobcu o náhrade za zrušenie vecného bremena spočívajúceho z práva užívania nehnuteľností vo výške 373 530,- eur, možno konštatovať, že ich hodnota je aj podľa žalobcu vyššia ako ním požadovaná náhrada za zrušenie vecného bremena. Zo spisu zároveň vyplýva, že dlžník má v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov aj byt č. X, nachádzajúci sa vo vchode č. XX, K. X. H. bytového domu súpisné číslo XXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 6092/502303 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a na pozemku parcely registra KN-C č. 1676/6, na ktorom je postavený bytový dom, všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie H., obec Liptovský Mikuláš, okres Liptovský Mikuláš. Zároveň je spolu s manželkou vlastníkom dvoch garáží a k nim prislúchajúcim pozemkom zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie H.. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie L. H. zároveň vyplýva, že do bezpodielového spoluvlastníctva dlžníka patrí aj stavba obchodnej budovy so súpisným číslom 5, postavená na pozemku parcely registra KN-C č. 2/1, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 310 m². V nadväznosti na tento majetok dlžníka je tak nepochybné, že darovaním nehnuteľností v katastrálnom území G. G. žalovanému nedošlo k takému ukráteniu veriteľa, ktoré by znemožnilo vymáhanie pohľadávky vo výške 16 596,96 eura.

14. Súd zároveň zohľadnil aj medzi stranami nesporné tvrdenie, že dlžník má voči žalobcovi taktiež právoplatne priznanú pohľadávku vo výške 26 118,18 eura titulom náhrady trov konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6C/155/2005. Mimosúdne vyriešenie tejto veci stroskotalo aj na tom právnom názore, že nie je možné započítať istinu žalobcu s trovami konania žalovaného. Pohľadávky, ktoré nie je možné započítať sú uvedené v ustanovení § 581 Občianskeho zákonníka, pričom v danom prípade ide podľa názoru o pohľadávky vzájomné, splatné, nepremlčané a pohľadávky rovnakého peňažného druhu. V prípade, ak má dlžník voči veriteľovi prevyšujúcu vzájomnú pohľadávku, nemôže dôjsť k takému ukracujúcemu právnemu úkonu dlžníka, ktorým by sa zmarilo prípadné vymáhanie pohľadávky veriteľa.

15. Na základe vyššie uvedeného súd nemal preukázané také zmenšenie majetku a také zhoršenie vyhliadky veriteľa, ktoré by reálne mohlo ohroziť uspokojenie jeho pohľadávky vo výške 16 596,96 eura, čím nie je daný jeden zo zákonných predpokladov na úspešné odporovanie právneho úkonu. Súdu z tohto dôvodu nezostávalo nič iné ako žalobu zamietnuť.

16. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že v predmetnej veci ide o druhý prípad odporovateľnosti, nakoľko došlo k uzatvoreniu právneho úkonu medzi blízkymi osobami. V takom prípade sa úmysel dlžníka zo

zákona predpokladá. Pokiaľ chce osoba blízka dlžníkovi, ktorej prislúcha pasívna vecná legitímácia, byť v spore úspešná, musí preukázať, že o úmysle nevedela a ani vedieť nemohla, napriek tomu, že vyvinula náležitú starostlivosť o poznanie tohto dlžníkovho úmyslu. Odkaz na dobré vzťahy v rodine taký dôkaz nenahradzuje. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu má súd za to, že úmysel dlžníka bol žalovanému známy. Celá iniciatíva k darovaniu vychádzala od dlžníka, pričom nie je rozhodujúce, či jeho syn mal alebo nemal vedomosť o sporoch otca so žalobcom, lebo jeho spôsobilosť uzatvárať právne úkony bola v čase uzatvorenia darovacej zmluvy obmedzená a celý proces nadobúdania nehnuteľností prebehol prakticky bez jeho účasti. Dlžník, ktorý nepochybne o sporoch so žalobcom vedel, podal návrh na ustanovenie kolízneho opatrovníka, následne návrh na schválenie právneho úkonu za vtedy maloletého žalovaného a nakoniec aj návrh na vklad vlastníckeho práva, čiže ako zákonný zástupca konal v prospech žalovaného. V takom prípade žalovaný nemá ako preukázať, že vyvinul náležitú starostlivosť o poznanie úmyslu dlžníka, ak dlžníkom je jeho otec a celý proces išiel absolútne mimo vôle maloletého.

17. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 257 Civilného sporového poriadku a žalovanému ako úspešnej strane sporu nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania. V čase podania žaloby mal žalobca za to, že má voči dlžníkovi pohľadávku vo výške 222 754,02 eura. Úmysel dlžníka ukrátiť možnosť vymáhania na súde uplatnených nárokov žalobcu podľa názoru súdu jednoznačne daný bol, keď previedol nehnuteľnosti v katastrálnom území G. G. na žalovaného (ods. 16 odôvodnenia tohto rozsudku). Súd síce žalobu zamietol, avšak z dôvodu nenaplnenia zákonnej podmienky reálneho ukrátenia veriteľa právnym úkonom dlžníka. Skutočnosť, že po prerušení konania sa ustálila výška pohľadávky žalobcu na sumu 16 596,96 eura, však nemôže byť spravodlivo na jeho ujmu pokiaľ ide o rozhodnutie o náhrade trov konania. Úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa ako aj vedomosť žalovaného o tomto úmysle vzhľadom na špecifickosť prípadu dané boli a preto súd považuje za spravodlivé také rozhodnutie, ktorým sa žalovanému neprizná nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.